НАСТАВЉА ЛИ СЕ ТО У ХРВАТСКОЈ СУКОБ ПОКАТОЛИЧЕНИХ СРБА СА СВОЈИМ ПРАВОСЛАВНИМ СУНАРОДНИЦИМА

Троструко дно идентитета

Градећи свој нововековни идентитет на бекству од сопствених корена, вођени ватиканским надахнућима, Хрвати су начинили болеснички национални програм: трећину Срба-староседелаца побити, трећину протерати, трећину покатоличити. Данас, када су наизглед скоро сасвим успели у свом каинству, сви знамо шта је са побијенима и протеранима. Али шта је са покатоличеном трећином? Где су сада ти људи, шта је са њиховом душом и свешћу, са њиховим генима? У чије су се рухо преобукли? Зар су, што би рекао Меша Селимовић, уточиште нашли у мржњи према ономе што су били? У потреби да своје хрватство доказују језиком Хасанбеговића и Милановића, као настављачи Жанића, Будака, Лубурића?

Пише: Мишо Вујовић

Изворни Хрвати, као што је Ведрана Рудан, без мржње и фрустрација, неоптерећени кризом идентитета и својим превереничким хромозомима, данас су крхка брана повампиреном усташтву под којим стењу наши западни суседи. Као рођена чакавка,

позната хрватска списатељица зна своје корене и, за разлику од доброг дела штокаваца, носилаца вируса србофобије, нема потребе да ресетује памћење и да кидише на нешто што у Хрватској више и не постоји. Пургери често уобичавају да кажу да је Загреб под окупацијом мржње и опсадом Херцеговаца. Госпођа Рудан је употребила вокабулар адекватан Милановићевом уличарском и дрипачком језику, али ћу се ја, ипак, уздржати иако Милановића сматрам својим сународником. Додуше одбеглим од свог националног идентитета. И госпођа Рудан није случајно Милановића упоредила са Хасанбеговићем, најжешћим промотером усташтва у Влади Републике Хрватске. Осим мржње, заједничко им је порекло и превера. Хасанбеговићеви преци су се потурчили, Милановићеви покатоличили. Није случајно настала опомињућа народна мудрост: „Ако су у Турчина руке крваве до лаката, у потурице су до рамена."

Још седамдесетих година усташка дијаспора је на великом скупу у Цириху установила да су највеће злочине у НДХ-а починили покатоличени Срби, почев од Љуба Милоша, Макса Лубурића, Фра Мајсторовића Сатане… Спремајући се да за распад СФРЈ лобира у међународним центрима моћи, хрватска политичка емиграција је, улажући огромна средства, покушала и, на жалост, успела да скине хипотеку нацистичке Хрватске и да пласира причу, делимично и истиниту, да за злочине и геноцид у НДХ-а нису одговорни Хрвати, већ је то био истребљујући сукоб Срба католика са својом православном сабраћом. Усташки режим је решење српског питања артикулисао по стратегији усташког министра Милета Будака, да једну трећину Срба треба побити, једну покатоличити и једну протерати.

О томе је у Јасеновцу 1941. године јавно говорио још један усташки министар, Милован Жанић, који такође има српске корене, што му и име потврђује. „Ово има бити земља Хрвата и никога другога и нема те методе коју ми нећемо као усташе употребити, да начинимо ову земљу збиља хрватском, и да је очистимо од Срба, који би нас угрозили првом згодом. Ми то не тајимо, то је политика ове државе и то кад извршимо, извршит ћемо оно што пише у усташким начелима."

Оно што није пошло за руком НДХ пошло је новој посткомунистичкој Хрватској, уз помоћ старих савезника из Другог светског рата, тако да Срба, аутохтоних православних, сабраће Николе Тесле, Руђера Бошковића, Иве Војиновића…, данас готово да и нема у демократској Републици Хрватској. А да ли је било тако!?

Још 823. године у архивима Ватикана је остало записано да се кнез Људевит пред најездом Франака склонио на падине Папука код локалног српског становништва. Дакле Србе нису насељавали само Хабзбурзи за одбрану југоисточних граница царевине, већ

су аутохтон народ на тим просторима. Успели су да преживе више од миленијума разне освајаче али су их обрисали Бљесак издаје и Олуја српске неслоге.

Јасно је шта се догодило са протераним и побијеним, али шта је са поунијаћеном и покатоличеном трећином. Где је она сада!? Како је опстала све ове године и деценије!?

У чије се рухо преобукла? Опстала је, или је нашла уточиште, што би рекао Меша Селимовић, у мржњи и потреби да своје хрватство доказују језиком Хасанбеговића, Милановића, обучена добрим делом у рухо Жанића и Милета Будака… <

(Извор: **www.mitropolija.com** . Опрема: „Нација")

Објављено: петак, 2. септембар 2016, 18:14h